

Elu tiadsid, mis elasid,
kasvu tiadsid, mis sina kasvid,
polve tiadsid, mis pidasid —
ei-t tia seda eluda,
5 mis elu ette tulekse —
mihepolv on mekkimata,
kaasapolv on katsumata.

Naised kiitsid pollepolve,
austid tanu-alusta —
10 mina kiidan pärjapolve,
austan pärja-alusta.
Lina tuoneb liia uole,
tanu tuoneb targa miele,
poll tuob polveni mureta.
15 Lina ütleb: „Liigu, liigu!”,
Tanu ütleb: „Talla jalga!”
Polle ütleb: „Tosta polve!”

Laulnud Mai Kravtsov, 67 a. vana, Kuusalu kihelkonnas, Kolga vallas, Tapurla külas 1911. a. Ules kirjutanud K. Viljak ja G. Vilberg (EÜS VIII 2525 (125)).

f) Vakapäeva-laulud. Laulud veimedede jagamisel ja pulmade lõpetamisel.

72. EHK ON EILSE SÖÖMISEGA?

Allegretto.

Põltsamaa.

1-2. Ei - 1e tu - li tü - tar ko - dus-ta,

lä - na tu - len i - se jä - re - 1e.

3-4 Ehk on sel - 1e söö - mi - se - ga,
= 5-6,7-8

[Järgmisel päeval pärast pruudi viimist peigmehe poole tuuakse veimevakk ja sõidavad järele pruudi vanemad. Nende pärale jõudes laulavad pruudi lauljad-naised:]

Eile tuli tütar kodust,
täna tulen ise järele.
Ehk on selle söömisega,
ehk on selle joomisega,
5 mis ta eile meile söönud,
mis ta eile meile joonud?
Ehk kas nutab nurgassagi,
ehk kas karjub kamberissa,
kiilub kirstude kohale,
10 õllevaatide vahele?

[Peigmehepoolsed vastavad:]

Juba on söönud meie söögid,
juba on joonud meie joogid,
mekkind meie mõetudesta.
Mesi oli meie mõetudessa,
15 kali oli meie kannudessa.

Laulnud Ann Jürgenson, 50 a. vana, Põltsamaa kihelkonnas
1912. a. Ules kirjutanud C. Creek ja M. Bormeister (EUS IX 395 (33) ja
482 (108)).

73. MÖRSJA OTSIMINE.

Vilo.

1. Tul- li oks tsõõ-ri - lo mo - ro - lo,

tul- li jo, tul- li tsõõ-ri - lo mo - ro - lo.

28. Kas-tõ - hai-na tä kas-vu - 1i - ne,

kas-tõ - jo, kas-tõ - hai-na kas-vu - 1i - ne.

Tulli ōks tsõõrilõ morolõ,
tulli jo, tulli tsõõrilõ morolõ,

kae_ks silmil ma' selegilla,
kae jo kae silmil selegil,

silmä-jo-kolmal korõgilla,
silmä- jo, silmäkolmal korõgil.

Siiä' jo tulli suurõl summal,
siiä' jo, siiä' tulli suurõl summal,

5 paha- jo -pal'lo rahvaga',
paha- jo, pahapal'lo rahvaga' —

jää-äi' ōks murro siih muilõ kävvo',
jää-äi' jo, jää-äi' murro muilõ kävvo',

viirt ōks veererahvalõ,
viirt jo, viirt veererahvalõ.

Setä_ks aja teilt andesta,
setä jo, setä aja andest,

pallõ ōks pal'lo uskvasta,
pallõ jo, pallõ pal'lo uskvast:

10 tahtu-us kualge' meil kodo jäiä',
tahtu_s jo, tahtu_s kualge' kodo jäiä',

mar'akōisil maaha jäiä',
                  mar'a- jo, mar'akōisil maaha jäiä'.
Kōik ūks tulli umma nu otsimahe,
                  tulli jo, tulli umma otsimahe,
kallist ūks perrä kaemahe,
                  kallist jo, kallist perrä kaemahe.
Kotoh otsō hulga mi' huunita,
                  kotoh, kotoh hulga huunita,
15 otsō_ks kōrra mi' kōlgusita,
                  otsō, otsō kōrra kōlgusit —
kossa- olli jäänü' -siidi' koti päälle,
                  kossa- jo, kossasiidi' koti päälle,
kossa- olli -paila' jäänü' pad'a päälle,
                  kossa- jo, kossapaila' pad'a päälle.
Küsse_ks küläst mi' külgemätsest,
                  küsse jo, küsse küläst külgemätsest,
küsse_ks talost mi' tagomatsōst,
                  küsse, küsse talost tagomatsōst.
20 Setä_ks meeple jo ütsi ütel,
                  setä jo, setä meeple ütsi ütel,
setä_ks meeple jo katsi kaibas,
                  setä jo, setä meeple katsi kaibas —
siiä ūks tuudi mi' neio,
                  siiä jo, siiä tuudi mi' neio,
siiä_ks kaldo meil kallis kabo,
                  siiä jo siiä kaldo kallis kabo.
Oo_ks meilä küll tarka neiot,
                  oo, oo meilä tarka neiot,
25 meeple ka nu melimarja,
                  meeple jo, meile ka nu melimarja!
Ommō_ks näio meil noorōkōnō,
                  ommō ja ommō näio meil noorōkōnō,
ommō_ks lilli- tä- iäline,
                  ommō jo, ommō lilli- tä- iäline,
kastōhaina tä kasvulinō,
                  kastō-jo, kastōhaina kasvulinō,
mehiläse om meelekene,
                  mehi- jo, mehiläse meelekene,
30 kimalasō täl keelekene,
                  kima- jo, kimalasō keelekene,
ar'a_ks peti tä hüä vel'lo,
                  ar'a jo, ar'a peti hüä vel'lo,
kalli_ks vel'lo tä kavatsōlli,
                  kalli jo, kalli vel'lo kavatsōlli.
Sai ūks miis tälle meeeline,
                  saie jo, saie miis meeeline,
abi_ks-kaasa täl arvulinō,
                  abi- jo, abikaasa arvulinō,

35 pareks sai kōkō jo parebita,
     pare- sai, pare- kōkō parebita,
 saieks katsi küll kitetävvä,
     saie jo, saie katsi kitetävvä.
 Või ūks kittä' mi' kikkani',
     või jo, või kittä' kikkani',
 vallatõlla' mi' valōgōni',
     valla- jo vallatõlla' valōgōni'.
 Näioks-kōnō jal, noorōkōnō,
     näio jo, näiokōnō, noorōkōnō,
 40 mōista' ūnnō ellä', mōista' olla',
     mōista' jo, mōista' ellä', mōista' olla',
 mōista' cassu' ūnnō kallehe,
     mōista' jo, mōista' cassu' kallehe!
 Sai ūks paras nail pangōlō,
     saie jo, saie paras pangōlō,
 arvulinō noilō anomilō,
     arvu- jo, arvulinō anomilō.
 Annaks teno ūnnō jumalalō,
     anna jo, anna teno jumalalō,
 45 tuhat teno toolō maalō,
     tuhat jo, tuhat teno toolō maalō!

Vaka rahva laul. „Sedä laul mōr's'a hōim, kui vakk sōit kosilasō poolō.”

Laulnud Palagei Lume, 40 a. vana, koos kooriga, Vilo vallas, Vruuda külas 1949. a. Üles kirjutanud A. Garšnek ja V. Pino (TMM ja KKI 14, 285/92 (4)).

74. VEIMEVAKA TOOMINE.

Vilo.

The musical notation consists of two staves. The top staff is in common time (indicated by '2+3 8') and has a key signature of one sharp. It features a melody primarily composed of eighth notes. The lyrics for this staff are: "Ka-eks, ka-e mi', nä-e, nä-e," followed by a repeat sign and "ka-e, ka-e, nä-e, nä-el". The bottom staff continues the melody in common time (indicated by '4+5 8') and has a key signature of one sharp. Its lyrics are: "ka-e, ka-e, nä-e, nä-el". The music concludes with a final cadence on the note 'el'.

Kae (ks), kae (mi'), nae, nae,
 kohe (ks) sōida (mi') saajoga',
 kohe (ks) vala (mi') vakaga',
 kohe (ks) murra (mi') moro päälle,
 5 kohe (ks) keerä (mi') tsōdsō kirstu,
 kohe (ks) aja (mi') annivaka,
 kas ūks nōsta' (meil) nōgōssehe?
 Kääna (ks) ümbre (mi') hobōsō,
 lina (ks)-lehe (mi') liigutōllō!
 10 Tulli (ks) siiä (kui) moro päälle,
 mōtli (ks) mōisa (mi') tulōvata,
 Kiirova (ks) mi' keerüväätä.
 Ega (ks) jo meil mōisa tulō_s —
 olli (ks) näio (s'oo) ülä kodo,
 15 olli (ks) kabol kasa kaster.
 Aja (ks) kasti (mi') hüvvä aita.

Vakarahva laul. [Kui pulmad sōidavad peigmehe poole.]

Laulnud Aksin ja Raudik, 48 a. vana, ühes kooriga Vilo vallas, Lõkova külas 1949. a. Ules kirjutanud A. Garšnek ja V. Pino (TMM ja KKI 14, 228/9 (15)).

75. MÖRSJA KIITUS.

Mäe.

The musical notation consists of three staves, each with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The first staff starts with a 3/8 time signature, followed by a 2+3 measure repeat sign. The lyrics are: "1. Kuu - lō', kuu - lō', kul'- 1a sa'". The second staff starts with a 4/8 time signature, followed by a 3/8 measure repeat sign. The lyrics are: "sō - sa - rō - ni, kuu - - lō',". The third staff continues with a 4/8 time signature. The lyrics are: "kuu - lō', kul'- 1a sō - sa - rō - ni !". A tempo marking 'Mäe.' is placed above the second staff.

Koori kordamisel ärajäetavad lisasõnad on asetatud sulgu-desse ( ).

Kuulō', kuulō', kul'la (sa) sōsarōni!
 Mi' ūks, mi' tsōdsō (om) kitetävvä,
 armas, armas au (om) annōtavva.
 Kui ūks, kui ūks kul'la (tä) kotoh olli,
 5 tul' ūks, tul' ūks kätte (küll) kinä kevväi,
 kaldo_ks, kaldo kanga-(jal')-aokōnō,
 kudi_ks, kudi kangast, (sis) kodo kumas,
 heidi_ks, heidi hoie, (sis) maja heläs,
 heidi_ks, heidi hoie (tä) sada saina,
 10 kudi_ks, kudi tuhat (tä) tulbavahet,
 panni_ks, panni mano (küll) maagōlanga,
 kudi_ks, kudi sisse (jal) siidilanga.
 Olgo_ks, olgo' teile (küll) kinä' keldre',
 kohe_ks, kohe kirstu (mi') keerätele,
 15 kohe_ks, kohe aja (mi') annivaka.

V a k a p ä ä v ä l a u l. Ku Kirst mehekodo lät, sis lauldas.

Laulnud Tatjana Orgu, 65 a. vana, ühes kooriga Mäe vallas, Mikitamäe külas 1948. a. Üles kirjutanud A. Garšnek ja E. Päss (TMM ja KKI 5, 467/8 (28)).

Märkus. Et tekst on kirja pandud dikteerimise järgi, siis on laulmisel vajalikud värsiosade kordamised ja lisasõnad esitatud valimiku koostaja poolt.

76. PALJU VEIMI.

Pärnu.

1. Ve - li el - la, vel-le - ke - ne, kas-ke!

Veimevaka („kirstu”) viimisel lauldakse:

Veli ella, vellekene,
                           kaske,
 ole kinnal kirstu juures,
 vali ole vaka juures —
                           pane kivi kirstu päälle,
 5   kivi kirstukaane päälle!
 Ära enne lahti võta,
 kui tuleb kiutu kiskuma ja
                           päitsu-ärga päästema,
 kui tuleb laudast laudiklehma,
 10   rehaalta riimiklehma!
                           Sääl on kirstus kirivesi,
                           kaane alla kalevisi,
                           tipilesi, täpilesi,

15 rattarummu reesilisi,
seasõrga sõrmilisi.

Laulnud Liisa Martinson, 72 a. vana, Pärnu kihelkonnas, Uulu vallas, Surju mõisas 1911. a. Üles kirjutanud P. Tatz ja A. Sildnik (EÜS VIII 1133 (16) ja 1034/5 (29)).

77. KIIDUKIRST.

Pilistvere.

[1. Ma - ri - ke - ne, nei - u - ke - ne,
kaa - si - ke, kaa - si - ke!]

Pulmarahva laul enne veimevaka jagamist:

Marikene, neiukene,
kaasike, kaanike,
kisu üles kiidukirstu,
anna välja auvakka,
mis oled kukeni kudunud,
5 kanakõõruni ladunud!
Kas oled suikund suitsu-aegu,
maganud madara-aegu,
pidanud poiste pillipäevi,
ladund laste laulupäevi?

Laulnud Tiina Hein, 18 a. vana, Pilistvere kihelkonnas, Kõo vallas, Kangru külas 1907. a. Üles kirjutanud H. Siimer ja M. Saar (EÜS IV 1541 (73) ja 1609 (69)).

78. KIIDUKIRST.

Järva-Jaani.

1-2. Neit - si - ke - ne, noo - ru - ke - ne,

ki - su   ü - les   kii - du - kirs - tu!

[Pruudi veimejagamise eel laulsid peigmehepoolsed pulmalised:]

Neitsikene, noorukene,
kisu üles kiidukerstu,
alge üles annivakka,
mis sa mullu kiitelesid,
5 tunamullu oopelesid!
Kiitelid küla vahela,
oopelid oma värvavas:
„Oleks mul kümme küdida,
saaks ma sada naduda,
10 kõik mina viitsiks vikeldada,
kõik mina suudaks sukeldada!”

[Pruudipoolsed laulavad vastu:]

Küll saab nähja, küll näikse,
kas siis annab äia ärga,
äia ärga, ämma lehma,
15 nadu napsib lambaaida,
küdi kingib kitsesida,
siis siit soaneb äia särki,
äia särki, ämma särki,
ämma särki laia laadi,
20 nadu narmikud käiksed,
küdi kindad küüsilised.

Laulnud Kai Reisikov, 74 a. vana, Väike-Maarja kihelkonnas, Põrku vallas, Piisupi küljas 1910. a. — Laul pärit lauliku sünnikohast Järvava-Jaanani kihelkonnast, Võhmuta vallast, Keika küllast. — Üles kirjutanud P. Penna ja V. Rosenstrauch (EÜS VII 2155 (1) ja 1827 (1)).

79. ILUSAD ANDED.

Hanila.

[1. Kirs-tu mees,   kirs-tu - me - hi - ke,

Kirstumees, kirstumehike,
ole nüid kindel kirstu peale,
vali õe vaka peale!

5 Küll seal kirstus kindaeida,
alla kaane andeeida,
neid ta teinud eluaega,
neidu oma poole põlve —
ühel päeval pillutasse,
ühel tunnil tuisatasse.

10 Meie neidu vaenelapsi,
sui tema solkis sooda mööda,
talve marssis teeda mööda,
sui oli vikat õlala,
talvel kirves kaenla alla,
15 sui tegi soosse suured kuhjad,
arusse saod saledad.
Kas o kirstus äial särki,
kas o kirstus ämmal särki,
peiul peeni lõuendida?

20 Siin o kirstus äial särki,
siin o kirstus ämmal särki,
peiul peeni lõuendida,
naule narmendud käistega,
küdile kirjutud kraega,
25 siin o kirstus kindaida,
alla ääre andeida,
musta jääru sarvelised,
saksa tõlla rattulised.

30 Ma käisin Virus viides pulmas
ja käisin Kuras kuudes pulmas —
ei saand neida andeida,
paremida paelusida,
kui sai selle neiu käesta.

35 Kui mina pane vöö vööle,
 siis minu puusad punetavad;
 kui mina pane sukad jalga,
 siis minu sääred sätendavad;
 kui ma pane paelad peale,
 siis mu põlved punetavad;
 40 kui ma pane kindad kätte,
 siis mu kääd kumavad.
 Anded kui ane veresta,
 tutid kui tui sulestas,
 paelad kui pardi veresta.
 45 Aitümal, anded ilusad,
 aitümal, tutid tulused,
 aitümal, paelad paremad!

Laulnud Mäe Ann, 64 a. vana, Hanila kihelkonnas, Virtsu vallas
1907. a. Üles kirjutanud P. Süda ja H. Silbermann (EÜS IV 1850 (7) ja 1922/4).

80. LEMMKIBU.

Kodavere.

MM ♫ = 152

la' 1. Kel - 1 e - 1 e ki - bu mi - nes - sä?
= 2,3,10,11.

4. Ü - vä me-he poe-ga - sil - 1 e.
= 5,6,9,12,13,16.

7. Pek- sä pun-ga ja ta-pa tas-kud
= 8,14,15.

Kellele kibu minessä?

Mehile kibu minessä,
mehile ülihüväre,
üvä mehe poegasille.

5 Juu, juu, maedse, maedse,
kui sa maedsed, siis sa maksad!
Peksä punga ja tapa taskud,

õtsi õllele hõbedad,
 katsu kapa valgehedaa!
 10 Kellele kibu minessä?
 Naisile kibu minessä.
 Juu, juu, maedse, maedse,
 kui sa maedsed, siis sa maksad!
 Peksä punga ja tapa taskud,
 15 õtsi õllele hõbedad,
 katsu kapa valgehedaa!

Laulnud Anna Lindvere, 60 a. vana, Mustvee linnas 1938. a. —
 Laul pärit Ialiku sünnikohast Kodavere kihelkonnast, Ranna vallast,
 Sääritsa külast. — Üles kirjutanud H. Tampere (ERA, Pl. 88 A 1).

81. RAHAKORJAMINE.

Hargla.

1-2. Tu - le juu mi kan - nist,
 mōrs-ja e - sä, ja - ku jaa, mait - se mam - ma
 pi - kō - rist, mōrs-ja e - sä, ja - ku jaa!

Pärast veimede jagamist kutsus pulma rahakorjaja pulmalisi
 õlut jooma, kusjuures iga kutsutu pidi noorpaari heaks raha
 annetama. Alati mōrsja isaga, kellele rahakorjaja laulis:

Tule juu mi kannist,
 mōrsja esä, jaku jaa,
 maitse mamma pikōrist!
 Mi kannin kallis olu,
 mi pikrōn peenü viin.

5 Massa ärä oma vōlg,
 miä sa jōi mi kannist,
 maidsi mamma pikōrist!
 Mi pikrōn peenü viin,
 mi kannin kallis olu.

Sama laulu lauldes võeti läbi kõik pulmalised, kusjuures
 refräään vastavalt muutus (näit. mōrsja veli, jaku jaa! noorimiisi,
 jaku jaa! jne.).

Kui jooma kutsutu vähe raha andis, siis lauldi:

10   Mis sa hiidät hiirepoiga,
mis sa kakut cassipoiga!
Sii om sandi sannaraha,
Käpä Liisu käeraha —
häpü om laskō lavva alla,
15   häpü pistä pingi alla.
Sina iilä Riiast tullit,
toona pässi Pärnäst —
lahu oma laadi kaas,
puista oma punga suu,
20   hõõru õks siiä hõpöraha,
kutsu siiä kuldaraha!

Kui and oli küllaldane, tänati:

MM J = 150

la   Ai-tu-ma, ai-tu-ma, kä-e ker-ges, sil-mä sel-ges!

Aituma, aituma,
käe kerges, silmä selges!
Aituma, aituma,
rahale rikkale,
5   terävelle terveelle!
Aituma, aituma,
käe kerges, silmä selges!

Rahakorjamise laulu laulnud Katri Hobune, 46. a. vana, Hargla kihelkonnas, Mõniste vallas 1904. a. Üles kirjutanud J. Aavik (EÜS I 780 (15) ja 759 (15)). — Tänulaulu laulnud Pauliine Pihlak, 44 a. vana, Hargla kihelkonnas, Mõniste vallas 1930. a. Üles kirjutanud E. Oja ja H. Tampere (ERA III 3, 145 (136) < ERA, Fon. 278-d ja ERA II 2, 27 (4)).

82. PULMALISED TAHAVAD TANTSIDA.

Lüganuse.

Oe-ke, oe-ke, or-red min-ge sei-nad
pae-ke, pae-ke, par-red

Oeke, oeke, orred,
paeke, paeke, parred,
minge seinad sinnapoole,
et saaks kaasiku karata,
5 saba lüia saajanaine!

Laulnud Ann Nimvals, 72 a. vana, Lüganuse kihelkonnas, Järve vallas, Saka külas 1915. a. Ules kirjutanud O. Köster (EÜS XII 1406 (14) ja 1421 (9)).

83. PALJU SÖNU.

Hargla.

Väga rullu

H.K.

! Ü - tel - ge sõn - nu, kel om e - nämp,

L.S.

kas' - ke, ka - ni - ke, ü - tel - ge sõn - nu,

kel om e - nämp, kas' - ke, ka - ni - ke!

Ütelge sõnnu, kel om enämp,
kas'ke, kanike,
pääle pandke, kel om pal'lu —
meil om sõnnu veidikese,
laulukõrdu kasinede!

5 Ei meil, sōsar, sōnnu puu'u,
 laulukõrdu kasinede:
 tii viirde panni tekitäüe,
 palu viirde palajatäüe.
 Kui mi lasō laulamōde
 10 vai mi peesi pillumede,
 ega sis meid ohja hoia,
 ohja hoia, kööe köidä.

Laulnud Hipp Kähr, 51 a. vana, ja Liis Sunts, 80 a. vana, Hargla kihelkonnas, Taheva vallas 1904. a. Ules kirjutanud J. Aavik (EÜS I 802 (92) ja 768 (92)).

84. PULMALISTE ÄRATAMINE.

Järva-Madise.

1-2. Tōus - ke ü - les, noo - red rah - vas,
 1)

ä - ra - ke, pe - re - va - ne - mad!
 1) var.

Tōuske üles, noored rahvas,
 ärake, perevanemad,
 tōuske reie peksemaie,
 sidemeid sirutamaie,
 5 lademeid lautamaie!
 Juba sōela seisab servi,
 kuu seisab koja eessa,
 tähte meie trepi eessa.

Laulnud Mari Reinpuu, 65 a. vana, Järva-Madise kihelkonnas, Albu vallas, Aravete külas 1910. a. Ules kirjutanud P. Penna ja V. Rosenstrauch (EÜS VII 1507 (107b) ja 1697/8 (267)).

85. KOHUS KOJU MINNA.

Vigala.

MM $\text{♪} = 184$

do' 1-8.01-ge ter-ve, pe-re-ei-te, ol-ge ter-ve,
 pe-re-taa-ti, süü-te-mast ja juu-te-mast ja
 min-da kur-va kut-su-mast, vaes-ta-las-ta
 vaa-ta-mast ja al-va las-ta ar-va-mast!
 Ak-ka-me mei-e mi-ne-ma,
 rah-vas ak-ka-vad a-ju-ma!

Pulmade lõpetusel lauldakse:

Olge terve, pereite,
 olge terve, peretaati,
 süütemast ja juutemast,
 minda kurva kutsumast,
⁵ vaestalasta vaatamast,
 alva lasta arvamast!

Akkame meie minema,
 rahvas akkavad ajuma,
 lapsed akkavad urama,
¹⁰ uksenaelad nekitsema,
 seinäpraod pakatama!
 Me oleme paelu paha teinud:
 kuh'a einu me kulutand,

15 salve kaeru me kahandand,
 kaksi tegu söönd kakuleibu,
 apud leivad o arvamata.
 Pidu lõpeb, pead minema!
     Jumalaga, eit ja taat!
 Siiia jäääb see õllevaat.

Laulnud Ann Kanskopp, 77 a. vana, Vigala kihelkonnas ja vallas,
 Vigala asunduses 1929. a. Üles kirjutanud E. Oja ja E. Treu (ERA III 2,
 259 (242) < ERA, Fon. 244-a ja ERA II 17, 354/5 (235)).

86. KOHUS KOJU MINNA.

Varbla.

MM ♫ = 126

1-4. A - ka - me. me - hed, mi - ne - ma,
 mei - ti a - kat - se a - ju - ma, uk - sed a - ka - vad
 u - ra - ma, sei - na - pal - gid pa - ka - ta - ma!

Pulma lõpulaul:

Akame, mehed, minema,
 meiti akatse ajuma,
 uksed akavad urama,
 seinapalgid pakatama!

5 Meiti tii o teademata,
 tiirajad raiumata —
 tii o kitsas ja kibine,
 augud suured ja sügavad,
 üü o pikka ja pimeda.

Laulnud Truuta Laassi, 76 a. vana, Varbla kihelkonnas, Paadremaa vallas, Korju külas 1931. a. Üles kirjutanud H. Tampere (RKM II 57, 482 (2) ja ERA II 39, 368 (11)).